



Fantastické tvůrby

MATYS

Fantastické tvory

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.albatrosmedia.sk

MATYS

Eleonora Barsotti

Fantastické tvory – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2025

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS  **MEDIA**



Milý čitateľ, milá čitateľka,

tento môj vzácny denník obsahuje poznámky, zápisky a kresby, ktoré vznikli počas rokov štúdia. Ak sa teraz ocitol v твоjich rukách, určite na to musí byť nejaký dôvod.

Nie všetky bytosti, ktoré tu nájdeš vyobrazené, som videla na vlastné oči. O mnohých z nich som sa dozvedela z rozprávání, ktoré som si vypočula na svojich cestách.

Využi všetky informácie múdro a nikdy ich neprezrad' tým, ktorí by chceli zneužiť mágiu vo svoj vlastný prospech.

Magické stvorenia si zaslúžia úctu, väčšina z nich totiž netúži byť objavená ani odhalená. Chcú len pokojne žiť, ukryté pred zrakom nepovolaných.

Prajem ti príjemné čítanie!

Kentauri

Kentaurov prvý raz spomínajú starovekí Gréci, ktorí ich opisovali ako mimoriadne elegantné bytosti: majú telo koňa, na ktorom je pripojený ľudský trup od hlavy po pás, vrátane dvoch rúk.

Kentauri sú vynikajúci lukostrelci.

Umožňuje im to ich telesná stavba: kým štyri nohy dokonale stabilizujú telo, ramená môžu vystreľovať šípy s veľkou presnosťou.

Kentauri obývajú zväčša lesy a roviny mierneho pásma; hovorí sa, že najpočetnejšie kmene pochádzajú z tesálskych pohorí.

Dohodnúť sa s kentauirom nebýva jednoduché. Napriek tomu, že majú aj ľudské črty, ich povaha je zmesou ľudskej a konskej náturey – občas pokojná, no častejšie prudká a hrdá.



Spozorovať kentaura
nie je ľahké: ak ho
človek zazrie v diaľke
cváľať po pláni, nikdy si
nemôže byť istý, či vidí
muža alebo ženu na koni,
a či skutočného kentaura.
Kentauri dokážu cváľať
veľkou rýchlosťou.
Akoby aj nie – trénujú
ju už od útleho veku.

Hoci sú kentauri impulzívni, sú aj veľmi
múdri. Preslávený je najmä kentaurus
Cheirón, znalec umenia, vied, medicíny
a astrológie. Tento múdry kentaurus bol
učiteľom mnohých gréckych hrdinov, medzi
ktorými boli Achilles, Aias, Théseus,
Iason či Aeneas.

Samice kentaurov,
nazývané
kentaurky,
zohrávajú
v kmeni dôležitú
úlohu, pretože sa
starajú o mláďatá
kentaurov,
vychovávajú ich
a chránia.



Kentaur je aj jedno
zo súhvezdí, ktoré
môžeme pozorovať na
oblohe. Jeho hlavná
hviezda je vôbec
najbližšia k Zemi.



Leprikóni

Leprikóni sú plaché, no milé,
neškodné a často dobromyseľné
bytosti, ktoré obývajú
zelené írske lúky.

Vyzerajú ako drobní
človiečikovia, vysokí necelý
meter, oblečení v elegantných
odevoch, často majú na sebe
vestu a cylinder alebo
trojrohý klobúk.



Najoblúbenejšou
zápravou
lepríkónov je
šitie topánok.
Sú výborní
obuvníci
a vyrábajú
miniatúrne
topánky aj pre
škriatkov a víly.

Ak náhodou
natrafíte na lepríkóna,
uprene sa naňho zahľadte
a nebude môcť uniknúť; jeho
zdvorilá povaha mu zabráni ujst'.
Ak sa však čo i len na chvíľu
necháte rozptýliť alebo sa mu
otočíte chrbtom, možno ho
už nikdy neuvidíte.

Leprikóni sú slušní, no
skôr samotárski, žijú
na odlahlých miestach
a ľahšie nadväzujú
priateľstvá so zvieratami
než s inými lepríkónmi.



Leprikóni sú dobrosrdeční,
no radi robia žarty. Jednému
farmárovi raz leprikón
prezradil, kde je ukrytý poklad,
a tak farmár, než odišiel po lopatu,
označil najbližší strom stužkou,
aby vedel, kde má kopať.
Leprikón prisahal, že ju
neodstráni, no kým bol
farmár preč, priviazal na všetky
stromy v lese tisíce ďalších
stužiek, a presné
miesto tak ostalo
hľadačovi pokladu
navždy skryté.



Každý leprikón má taštičku
cez plece vo veľkosti jednej
zlatej mince, ktorú si často
sám ušije.

Nepotrebuje
väčšiu, lebo
zakaždým keď mincu
minie, okamžite sa v nej
objaví nová. To však
neznamená, že
by leprikóni
boli márniví –
práve naopak,
peniažky skôr
hromadia, než míňajú.

Mnohým ľuďom nedajú legendárne poklady leprikónov, ktoré údajne
ukrývajú vo veľkých kotloch plných zlatých mincí, spávať. Vraj má každý
leprikón ukrytých zopár mincí na bezpečnom mieste – pre prípad, že
nastanú neľahké časy. Podľa povestí sa poklad ukrýva pri úpätí dúhy,
no ako iste uznáte, poklad na takomto mieste sa hľadá veru ťažko.



Škriatkovia

Škriatkovia sú drobné bytosti, štíhle a kostnaté, so srdcovitou tváričkou. Sú rôzne vysoké, ale nikdy nie viac než desať centimetrov, takže pre ľudí sú neškodné. Ich hravé správanie však môže narobiť menšie neplechy. Škriatkovia žijú v skupinách a majú radi spoločenský život, a často ich prezradí veselý spev.



Medzi ich obľúbené
zábavy patrí jazdenie na
menších zvieratkách, ako sú kozy
či žriebätká, ktorým na pamiatku často
nechajú v srsti vrkoče alebo zamotané chuchvalce.
Tajne navštevujú ľudské vidiecke domy, kde robia drobné
šibalstvá, napríklad skrývajú predmety alebo vykonávajú
menšie domáce práce ako poďakovanie za pohostinnosť.

Domovom
týchto
drobných
stvorení je
Bretónsko,
tam ich žije
najviac.



Majú
charakteristické
špicaté uši.

Radi si berú
drobné ľudské
predmety
ako guľičky,
gombíky či
kratučky, takmer
vypísané ceruzky.



Pretože im
telo pokrýva
jemná srst,
ktorá ich hreje,
nepotrebujú
oblečenie.

Na hlave nosia
čiapočky z kvetných
kalichov alebo listov.



Niekedy sa škriatkovia
vyparádia a oblečú sa
do listov alebo starých
chrobačích pancierov.